

gørelse, og en anden retstilstand for det organiserede arbejdsmarked, hvor det fagretlige system gælder, og hvor der er en højere godtgørelse ved mangel i ansættelsesbeviserne.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sådan er den danske model jo: Man kan aftale tingene mellem parterne på arbejdsmarkedet. Det, der er min opgave, er at sikre, at der er en vis logik og rimelighed i de lovregler, der er. Derfor har jeg taget initiativ til denne lovændring.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er ikke korrekt, vil jeg sige til beskæftigelsesministeren: Sådan er den danske model ikke. Den danske model er sådan, at arbejdsmarkedets parter aftaler noget, og så følger vi herinde op med lovgivning, der svarer til det, arbejdsmarkedets parter har aftalt. Sådan har det altid fungeret. I den her konkrete sag går ministeren ind og udsteder to bekendtgørelser, som bliver bortdømt af Højesteret, og så siger man, at nu vil man have Folketingets velsignelse til at gøre det lovligt, som blev dømt ulovligt i Højesteret, og så ændrer vi forholdene på det danske arbejdsmarked ud over, hvad der er aftalt af parterne. Det er lige nøjagtig det, der er hovedproblemet.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For mig er hovedproblemet i denne sag, at der skal være et rimeligt forhold mellem forseelsens størrelse og den sanktion, der ifaldes, og det synes jeg ikke der er i dag. Det kan ikke være rigtigt, at en ren formel fejl – et forkert husnummer; hvis lønmodtageren er blevet gift i mellemtiden og har fået tilføjet navnet Jensen – udløser en stor godtgørelse. Det er jo det, jeg tager højde for i det lovforslag, vi behandler her i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Skal det forstås sådan, at ministeren mener, at det, som arbejdsgiverne har aftalt med lønmodtagerorganisationerne, er helt urimelige godtgørelsesniveauer?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er urimeligt, at formelle fejl ved ansættelsesbeviser, der er gamle – at man har fået føjet Jensen til sit navn; at der er skrevet et forkert husnummer i adressen – skal udløse sådan nogle store godtgørelser. Til gengæld åbner vi jo i lovforslaget op for, at man ved grove overtrædelser, f.eks. hvis en arbejdsgiver nægter at udlevere eller er meget forsømmelig med at udlevere et ansættelsesbevis, kan give en høj godtgørelse.

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører.

Torsten Schack Pedersen (V):

Højesterets dom fra maj i år underkendte beskæftigelsesministerens bemyndigelse til administrativt at foretage ændringer i godtgørelsesniveauet, når der er fejl og mangler i ansættelsesbeviset. Det skal der nu rettes op på. Så meget er regeringen og Socialdemokratiet i hvert fald enige om, når vi ser på de to forslag, vi nu behandler.

Godtgørelsesniveauet skal fastsættes i loven, så juraen er klar og entydig. Men hvor meget skal compensationen være på? Ja, der skiller vandene. Med regeringens forslag nedsættes godtgørelsesrammen generelt fra 26 til 13 uger, og dermed nedsættes godtgørelsen i forhold til det niveau, som blev fastlagt i en højesteretsdom i 1997. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at godtgørelse efter ansættelsesbevisloven er skattefri.

Kl. 14.05

I Venstre er vi optagede af, at vi gør straffene afhængige af overtrædelsernes grovhed. Det er et generelt princip; jo større og værre overtrædelser af reglerne, desto strengere må straffene skulle være. Det princip slås fast med regeringsforslag nr. L 75, som vi i Venstre støtter, mens vi ikke kan støtte Socialdemokratiets lovforslag nr. L 70.

Årsagen er ligetil. I Venstre synes vi ikke, det er rimeligt, at små og ubetydelige fejl og mangler i ansættelsesbeviser pr. automatik skal udløse en skattefri godtgørelse på 5.000-10.000 kr. Banaliteter uden nogen som helst betydning for ansættelsesforhold skal ikke kunne udløse så stor en godtgørelse. I Venstre finder vi det ganske enkelt ikke rimeligt.